

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119342396
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:6119342396.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zastúpeného: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, IČO: 35 855 673, proti žalovanej: K. S., C.. XX.X.XXXX, D. S. O. XXXX/XX, XXX XX S., o zaplatenie 392,66 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 15.1.2020, sp.zn. 22Csp/127/2019, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti potvrdzuje.

Žalovanej sa proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 152,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 152,66 eur od 1.4.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a podľa ust. § 262 ods.1, § 255 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania.

2. Prisudzujúci a zamietajúci výrok vo veci samej právne odôvodnil § 3 ods.1, § 43 ods.1 písm. a/, § 43 ods.12 písm. b/, § 44 ods.1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej „zákon o elektronických komunikáciách“), § 40 ods.2, § 52 ods.1,2,3,4, § 53 ods.1, § 544 ods.1,2, § 517 ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník“), § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom k 1.4.2018, keď s odvolaním sa na ust. § 297 písm. b/ C.s.p. na prejednanie veci nenariadil verejné pojednávanie, nakoľko išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1 000 eur a v súlade s § 219 ods. 3 v spojení s § 300 C.s.p. oznámil deň vyhlásenia rozsudku v zákonnej lehote na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu. Vo veci doloženými listinnými dôkazmi zistil, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 17.10.2017 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. X., predmetom ktorej bolo sprístupnenie verejných elektronických komunikačných služieb za podmienok stanovených v zmluve a žalovaná sa zaviazala platiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Strany uzavreli aj Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. X. dňa 17.10.2017, predmetom ktorého bola aktivácia účastníckeho programu „Go Europe 40 eur“ s dobou viazanosti 24 mesiacov a ktorým sa žalobca ďalej zaviazal odpredať žalovanej mobilný telefón O. V. X. XXXX V., žalovaná sa zaviazala zaplatiť kúpnu cenu mobilného telefónu, platiť cenu za zriadenie, sprístupnenie a používanie predmetných služieb a zotrvať v zmluvnom záväzku po dobu 24 mesiacov. Žalobca predal žalovanej mobilný telefón O. V. X. XXXX V. za akciovú cenu 180 eur s tým, že žalovaná sa zaviazala zaplatiť prvú časť kúpnej ceny vo výške 120 eur a zvyšnú časť kúpnej ceny 60 eur mala

platiť v pravidelných 24 mesačných splátkach vo výške 2,50 eur (predajná cena telefónu bola uvedená vo výške 420 eur). Z čl. 2.5 bod a/, b/ Dodatku vyplývalo, že účastník je povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 240 eur. Z listinných dôkazov súd prvej inštancie ďalej zistil, že žalobca fakturoval žalovanej za poskytnuté služby faktúrou č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 20.11.2017 do 19.12.2017 na sumu 42,13 eur s dátumom splatnosti do 7.12.2017 a faktúrou č. 2414324059 za obdobie od 19.10.2017 do 19.11.2017 na sumu 52,33 eur s dátumom splatnosti do 6.11.2017 a žalovaná neuhradila žalobcovi cenu poskytnutých služieb vo výške 92,66 eur a cenu splátok mobilného telefónu v sume 60 eur. Žalobca bezvýsledne pokusom o pokonávku zo dňa 19.2.2018 vyčíslil žalovanej výšku jej dlhu na sumu 402,66 eur a vyzval ju na jeho úhradu v lehote do 31.3.2018.

3. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 152,66 eur pozostávajúcej zo sumy za poskytnuté služby v zmysle vyššie uvedených faktúr a nezaplatených splátok vo výške 60 eur. Nakoľko sa žalovaná dostala s plnením tohto peňažného dlhu do omeškania, súd prvej inštancie ju zaviazal aj k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 152,66 eur od 1.4.2018 (deň nasledujúci po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku) do zaplatenia.

4. Pokiaľ ide o nárok žalobcu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 240 eur s príslušenstvom, predstavujúceho rozdiel medzi predajnou cenou mobilných telefónov prípadne telekomunikačných zariadení žalovanej a akciovou cenou týchto zariadení so zohľadnením časového aspektu uloženia zmluvnej pokuty ako aj času, kedy žalovaná prestala plniť zmluvné povinnosti, tento žalobca odvodzoval z ust. čl. 2 bod 2.5 písm. a/ dodatku uzavretého k zmluve o poskytovaní verejných služieb, podľa ktorého si je účastník vedomý, že mu je mobilný telefón predávaný za kúpnu cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou mobilného telefónu a poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že účastník sa zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda. Ak teda účastník počas doby viazanosti poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za poskytnuté služby, je povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške určenej v dodatku, pričom výška zmluvnej pokuty sa bude postupne znižovať v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti. Súd prvej inštancie zmluvnú pokutu uplatnenú žalobcom v súlade s bodom 2.5 písm. a/ dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku konštatujúc, že v danom prípade sa vzťahuje na konanie osobitná ochrana spotrebiteľa podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorými bola do slovenského právneho poriadku implementovaná smernica Rady 93/13 EHS z 5. apríla 1993. V zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ má vnútroštátny súd posudzovať ex offio nekalý charakter zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom. Ak ide o neprimeranú doložku, má súd právomoc vyvodit' všetky dôsledky, ktoré vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný. Ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka obsahuje len demonštratívny výpočet, teda neuzavretý výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, ktorý možno rozšíriť výkladom, keď z obsahu záväzku vyplynie značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pri posudzovaní zmluvnej pokuty ako neprijateľnej podmienky posudzoval, či dojednanie zmluvnej pokuty nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V spotrebiteľskom vzťahu musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a osobitosti právneho úkonu, ako i na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, najmä z hľadiska sankcionovania nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy, ktoré by malo byť vyvážené.

5. V posudzovanom prípade dospel k záveru, že žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých dodatkoch, žalobca iba menil výšku zmluvnej pokuty s ohľadom na výšku zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu, resp. zariadenia, ktorú žalovanej poskytol. Ustanovenie o zmluvnej pokute v dodatku posúdil za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení v čase uzavretia zmluvy v spojení so smernicou Rady 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a s poukazom na ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko požaduje od žalovanej ako spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil zmluvnú pokutu spočívajúcu v rozdieli medzi trhovou cenou mobilného telefónu poskytnutého žalovanej a jeho akciovou cenou, ako sankciu spojenú s nesplnením jej záväzku, pričom výška zmluvnej

pokuty má byť zo strany žalobcu znižovaná v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti. Z uvedeného ustanovenia nemal zrejmy presný spôsob výpočtu žalobcu pri pomernom znižovaní zmluvnej pokuty. Toto ustanovenie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko v čase uzatvorenia dodatku spotrebiteľovi nie je zrejme, o koľko presne sa zníži nárok žalobcu na zmluvnú pokutu v prípade nedodržania povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom záväzku po dobu dohodnutú v dodatku. Uviedol, že ustanovenie dodatkov o zmluvnej pokute pritom nemožno považovať za individuálne dojednané, nakoľko tieto boli súčasťou vopred pripraveného textu dodatkov k zmluvám o poskytovaní verejných služieb, vyhotovených samotným žalobcom; išlo teda o typ tzv. formulárových zmlúv, bez možnosti zasahovania do ich obsahu druhou zmluvnou stranou. Na základe uvedeného žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal zaplata zmluvnej pokuty vo výške 240 eur s príslušenstvom ako nedôvodnú zamietol.

6. Proti výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol nárok v časti o zaplata zmluvnej pokuty vo výške 240 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 240 eur za obdobie od 1.4.2018 do zaplata a závislému výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zmenil a žalobe plne vyhovel. V odvolaní konštatoval, že sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie a má za to, že v danej časti nároku nebol správne zistený skutkový stav a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nepravým skutkovým zisteniam (§ 365 ods.1 písm. f/ C.s.p.) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.). So žalovanou uzavrel Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pričom žalovaná si bola vedomá a výslovne súhlasila s tým, že v prípade porušenia svojich povinností bude mať žalobca nárok na zmluvnú pokutu a pri uzatváraní dodatku mala možnosť voľby, či si kúpi mobilný telefón za riadnu cenu bez záväzkov, alebo za zníženú cenu a po dohodnutú dobu zotrva v zmluvnom vzťahu so žalobcom. Dojednanie zmluvnej pokuty ako tzv. zabezpečovacieho inštitútu v zmluvných vzťahoch je v súlade s platným právnym poriadkom a jej maximálna výška zodpovedá výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu a zohľadňuje časový aspekt porušenia zmluvných povinností. Poskytnutie mobilného telefónu za zľavnenú cenu bolo vo vzájomnom vzťahu medzi žalobcom a žalovanou kompenzované vernosťou žalovanej ako zákazníka. Dojednanie zmluvnej pokuty a jej výšky nemohlo spôsobiť nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvného vzťahu a jej výška je primeraná, keďže neprevyšovala výšku poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu. Poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Cdo 172/2007 zdôraznil, že primeranosť výšky zmluvnej pokuty treba posúdiť v každom prípade individuálne, s prihliadnutím na všetky okolnosti. Zároveň poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.1.2019, sp.zn. 8Co/21/2018 v obdobnej právnej veci, ktorým odvolací súd žalobcovi nárok na zaplata zmluvnej pokuty priznal a v odôvodnení rozhodnutia o.i. uviedol, že dodávateľ má plné právo v spotrebiteľskej zmluve dojednať zmluvnú pokutu ako sankciu za nesplnenie povinnosti spotrebiteľa. Výška dojednanej zmluvnej pokuty je vyvážená vo vzťahu k výške benefitu spotrebiteľa v podobe poskytnutej zľavy z kúpnej ceny telefónu, a preto nepredstavuje neprimerané zvýhodnenie dodávateľa na úkor spotrebiteľa.

7. Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadřila.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1, 378 ods. 1 C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Podľa § 379 C.s.p. odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. Podľa § 380 ods.1 C.s.p. odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. S poukazom na vyššie citované ustanovenia odvolací súd konštatuje, že v odvolacom konaní je viazaný rozsahom odvolania, vymedzeného odvolateľom v podanom odvolaní. Predmetom odvolacieho prieskumu je výrok súdu prvej inštancie, ktorým zamietol nárok v časti o zaplata zmluvnej

pokuty vo výške 240 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 240 eur za obdobie od 1.4.2018 do zaplataenia a závislý výrok o trovách konania

12. Odvolací súd, prihládajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods.2 C.s.p.), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.) s dôvodmi vzťahujúcimi sa k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu na zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške 240 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy za obdobie od 1.4.2018 do zaplataenia, v ktorých dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam. Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia vzťahujúcich sa k zamietajúcejmu výroku v tejto časti. Pre doplnenie rozhodnutia vzťahujúcejmu sa k tomuto výroku a v záujme vypořádania sa s odvolacími námietkami dodáva nasledovné .

13. Nárok žalobcu sa v uvedenej časti odvíja od obsahu spotrebiteľskej zmluvy, ktorú ako typovú zmluvu žalobca uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie v zmysle § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné aplikovať aj na ustanovenia o zmluvnej pokute. Zmluva o poskytovaní verejných služieb na poskytovanie služieb na základe ktorej vznikol zmluvný vzťah medzi stranami je charakterom občianskoprávnou zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti). V oblasti ochrany spotrebiteľa, je východiskom spotrebiteľskej ochrany postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený, že spoločným znakom tejto právnej úpravy je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Je treba zdôrazniť, že z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. V danej veci je z predložených listinných dôkazov jednoznačné, že zmluvná pokuta nebola medzi stranami individuálne dojednaná (žalobcom predložená hlavná zmluva z 17.10.2017 a jej dodatok z 17.10.2017 sú typickými štandardnými formulárovými listinami, na ktoré zásadne dopadá súdna kontrola). Žalobcom bola zmluva spolu s dodatkom naformulovaná bez možnosti zmeny, resp. zasahovania do ich obsahu zo strany spotrebiteľa a nemožno teda mať za to, že medzi mobilným operátorom a spotrebiteľom došlo k individuálnemu dojednaniu ustanovení týkajúcich sa zmluvnej pokuty .

14. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f/ C.s.p. (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania . Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru,

že uvedený odvolací dôvod nie je vo vzťahu k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 240 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy za obdobie od 1.4.2018 do zaplatenia naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v tejto časti nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z obsahu listín nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli predloženými listinnými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení druhého dielu Civilného sporového poriadku alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní namieta, že „zmluvná pokuta bola individuálne dojednaná,“, s týmto záverom sa odvolací súd nestotožňuje a plne odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a na obsah odôvodnenia uvedeného v ods. 13 tohto rozhodnutia.

15. K námietke odvolateľa, že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie vo vzťahu k časti žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 240 eur s príslušenstvom zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada nebola odvolacím súdom zistená.

16. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobca v danom konaní odvodzuje z ust. čl. 2 bod 2.5 písm. a/ Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. X. zo dňa 17.10.2017, podľa ktorého si je účastník vedomý, že mu je mobilný telefón predávaný za kúpnu cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou mobilného telefónu a poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že účastník sa zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda. Ak teda účastník počas doby viazanosti poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za poskytnuté služby, je povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške určenej v dodatku, pričom výška zmluvnej pokuty sa bude postupne znižovať v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti.

17. Odvolací súd sa plne zhoduje s názorom prvoinštančného súdu v tom, že zmluvná pokuta uplatnená žalobcom v konaní na základe uvedených ustanovení dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods.1 Občianskeho zákonníka v spojení so smernicou Rady 93/13 EHS z 5.apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), nakoľko požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil záväzok, aby zaplatil zmluvnú pokutu spočívajúcu v rozdieli medzi trhovou cenou mobilného telefónu poskytnutého žalovanej a jeho akciovou cenou ako sankciu spojenú s nesplnením jej záväzku, ktorej výška má byť zo strany žalobcu znižovaná v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti. Z obsahu uvedeného dojednania o zmluvnej pokute však ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je jednoznačne zrejмый presný spôsob jej výpočtu žalobcom pri tzv. pomernom znižovaní zmluvnej pokuty. Bežný spotrebiteľ pri uzatváraní dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb nemá v danom okamihu možnosť pochopiť text dojednania o zmluvnej pokute a už vôbec si nemôže vytvoriť obraz o tom, v akej výške môže byť sankcionovaný zmluvnou pokutou v prípade porušenia povinnosti zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb a jej dodatku. Žalobcom formulované dojednanie o zmluvnej pokute (na formáte A4) je pre bežného spotrebiteľa neprehľadné a pochopenie zistenia spôsobu výpočtu a jej konkrétnej výšky v čase uzavretia zmluvy, resp. dodatku k nej, bežným spotrebiteľom prakticky nemožné. Odvolací súd je preto toho názoru, že spôsob určenia výšky zmluvnej pokuty v danom článku dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb nebol vyjadrený jednoznačne tak, aby ho mohla žalovaná ako bežný spotrebiteľ v čase jeho uzatvárania pochopiť a súčasne zistiť jej konkrétnu výšku, pre prípad toho ktorého porušenia zmluvnej povinnosti.

18. Odvolací súd navyiac dodáva, že ani samotné porušenie zmluvnej povinnosti, ku ktorej sa dohoda o zmluvnej pokute podľa ust. čl. 2 bod 2.5 písm. a/ Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. X. zo dňa 17.10.2017 vzťahovala, nebolo vymedzené úplne jednoznačne, keď túto zmluvnú pokutu bol žalobca oprávnený uložiť aj za porušenie povinnosti uhradiť včas a riadne „iný“ peňažný záväzok účastníka voči podniku alebo povinnosť uhradiť včas a riadne podniku „inú“ platbu, ktorú bol účastník povinný platiť podniku (a to aj v prípade, ak sa nejednalo o peňažný záväzok voči podniku, avšak účastník bol povinný ho uhradiť podniku alebo prostredníctvom podniku). Uvedené potom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko v čase uzavretia dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb žalovanej ako spotrebiteľovi nemohlo byť zrejmé, o koľko presne sa zníži nárok žalobcu na zmluvnú pokutu v prípade porušenia tej ktorej povinnosti, resp. aká je konkrétna výška zmluvnej pokuty pri porušení konkrétnej zmluvnej povinnosti spotrebiteľom.

19. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Cdo 17/2007, právne závery tohto rozhodnutia sa týkajú skúmania dojednania o zmluvnej pokute s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a nie sú podstatné a rozhodujúce pre posudzovaný prípad. K žalobcom označenému rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.1.2019, sp.zn. 8Co/21/2018, v ktorom odvolací súd v obdobnej právnej veci žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty priznal, odvolací súd zdôrazňuje, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Rozdielnosť právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov je riešená a upravená zákonom č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V záujme zachovania princípov právnej istoty a tiež predvídateľnosti súdnych rozhodnutí je nevyhnutné, aby všeobecné súdy rešpektovali príslušnú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá bola v zákonom stanovenej procedúre publikovaná v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Povinnosťou všeobecných súdov však rozhodne nie je reagovať v odôvodnení na rozhodnutia vydávané inými senátmi, či inými súdmi rovnakej alebo nižšej inštancie. Existencia odlišnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je síce nežiaduca, ale až do ustálenia rozhodovacej praxe v zákonom stanovenej procedúre nie vylúčená. To znamená, že môže nastať situácia, kedy budú súbežne popri sebe stáť aj rozhodnutia, ktoré k riešeniu určitej otázky alebo problematiky neprístupujú úplne identicky, resp. úplne odlišne. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva odvolateľovi do pozornosti existenciu rozhodnutí odvolacích súdov, vychádzajúcich v skutkovo obdobných právnych veciach z rovnakého skutkového a právneho posúdenia ustanovení o zmluvnej pokute k akým dospel odvolací súd v prejednávanom prípade (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Co/183/2018, 7 Co 190/2018).

20. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a závislom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 2 C.s.p ako vecne a právne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. zohľadňujúc plný úspech žalovanej v odvolacom konaní a skutočnosť, že vznik trov odvolacieho konania na jej strane z obsahu spisu nevyplýva .

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).